

Ten geleide

Met dit eerste nummer van het V.M.T., anno 1981, wil de redactie haar betrachting om duidelijker aan te sluiten bij de reële klassenstrijd beklemtonen. Verschillende redactieleden lieten reeds verstaan dat zij de functie van het V.M.T. duidelijker omschreven wilden zien en dat het tijdschrift zich zou moeten richten naar de normen van deze taakomschrijving.

In de eerste plaats opteerde de redactie voor het behoud van het open en kritische karakter van het blad. Er is geen creatieve denkactiviteit mogelijk in een milieu dat zich opsluit in de eigen waarheden. Dat dit creatieve denken hoogst noodzakelijk is voor de linkse beweging werd in het vorige edito voldoende benadrukt.

Een open en kritische koers aanhouden (zoals dit reeds enkele jaren het geval was) is blijkbaar niet voldoende om de inhoud van het V.M.T. te laten aansluiten bij de concrete arbeidersstrijd. Het V.M.T. van de laatste jaren doorbladeren is voldoende om tot deze konklusie te komen. Al te vaak blijkt het blad een toevluchtsoord te worden voor (politiek gezien) vrijblijvende theoretische artikels. Hoe boeiend deze artikels ook mogen zijn voor specialisten, ze waren al te dikwijls ontoegankelijk voor de belangstellende lezer. Symptomatisch voor een dergelijke trend is een zekere vorm van objectiviteit waarbij men vermijdt standpunten ten voordele of ten nadele van bepaalde groepen in te nemen en waarin men een taalgebruik hanteert dat eerder thuishoort in academische kringen dan in een tijdschrift dat een ontmoetingsplaats wil zijn voor linksdenkend Vlaanderen.

Deze vaststellingen hebben alvast dit opgebracht: er is ingegaan op wat de redactie verstaat onder de 'open en kritische' aard van het tijdschrift. De openheid van het tijdschrift realiseren is gemakkelijk als dit gepaard gaat met de opname van vrijblijvende artikels. Vrijblijvendheid op politiek niveau kan geen kwaad bloed zetten, maar dergelijke vrijblijvendheid zal evenmin aanleiding geven tot kritische reflexie over de ideeën die worden vooropgesteld. De redaktiewil dan ook een inspanning doen om in de toekomst artikels te vermijden die zich vrijblijvend opstellen tegenover de arbeidersstrijd. Dit betekent niet dat theoretische artikels verdwijnen. Dergelijke artikels moeten wel hun relevantie binnen de arbeidersstrijd duidelijker vooropstellen. De openheid van het tijdschrift

realiseren betekent eveneens plaats geven aan controversiële standpunten, waarbij het criterium voor opname hoofdzakelijk geput wordt uit de aansluiting die het standpunt zoekt bij de arbeidersstrijd. Discussie over uitgangspunten, doelstellingen en strategieën binnen het linkse kamp ontstaan en groeien rond dergelijke controversiële standpunten. De kritische dimensie van het tijdschrift kan daar alleen maar wel bij varen. Terwijl links zich op dit ogenblik in de situatie bevindt waarin de verschillende stromingen elkaar om de haverklap als 'verraders' verhuizen of elkaar als 'potentiële bondgenoten' ontzien, is een konstruktieve discussie meer dan noodzakelijk. Tenslotte willen we in de toekomst meer ruimte geven aan thema's die betrekking hebben op de grote krachtlijnen die de ontwikkeling van de arbeidersstrijd in de wereld beheersen.

De redactie wil losbreken uit de atmosfeer van vriendelijk en vrijblijvend naast elkaar zitten praten. Ze wil discussie stimuleren zonder dat deze uit de hand loopt en uitmondt in een sektaristische scheldpartij. Sporen van deze nieuwe koers vinden de lezers reeds in dit nummer, maar om dit vol te houden moeten we kunnen rekenen op de medewerking van al diegenen die bereid zijn eigen en andermans stellingen aan zo'n discussie te onderwerpen, zonder aan (partij)politieke achtervolgingswaan te leiden. Hoe moeilijk dit ook is, links Vlaanderen is nu zeker op een punt gekomen dat er geen ander alternatief meer overblijft.